

عنوان مقاله:

بازشناسی نقش و تأثیر فیزیکی باغ ایرانی بر هنرهای ایرانی (نمونه موردی فرش)

محل انتشار:

اولین همایش ملی جغرافیا، شهرسازی و توسعه پایدار (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 17

نویسندگان:

نرگس درویش طالخونچه - دانشجوی کارشناسی ارشد دانشگاه آزاد اسلامی واحد قشم

مهدی سعدوندی - استادیار، عضو هیئت علمی دانشگاه هنر اصفهان

خلاصه مقاله:

بروز بحران در ارتباط انسان با طبیعت به همراه تراکم جمعیتی در عصر کنونی منجر به ایجاد محیط های پرتنش شده است. پاسخگویی به نیازهای انسان از جمله نیاز به کسب آرامش و خود شکوفایی و افزایش میزان بهداشت روان به صورت فردی و جمعی مؤثر است و حضور مناسب طبیعت در محیط زندگی میزان بسیاری از بیماریهای روانی، جسمی و اجتماعی در جوامع را کاهش می دهد. در این میان معماران، برنامه ریزان و شهرسازان نیز ایده طراحی باغ های خانگی، باغ های شفابخش و باغ های عمومی در شهر را برای پاسخگویی به نیازها و ارتباط با طبیعت برای شهروندان م طرح کرده اند که در این راستا می توان بازشناسی به عنوان یکی از نظام های پیوند دهنده گذشته به حال باغ ایرانی بررسی گردیده شود. باغ ایرانی مانند معماری، شعر، نقاشی، موسیقی و سایر آثار هنری ایران، در چهارچوب سنت و اصول از بدایع و ظرایفی برخوردار است و بر قله کمال وحدت در تنوع ایستاده است در باغسازی ایرانی سرسبزی درخت و گیاه، پویایی و حضور شادمانه آب، صدای دلکش پرندگان، هوای مطبوع، زیبایی و نهایت صرفه جویی و غایت کارایی با تمامی ابعاد منظور است. بازتاب باغ ایرانی در دیگر هنرهای ایرانی مانند فرش، هنرهای صناعی، نگارگری، ادبیات منظوم و منثور و نیز موسیقی، طراحی از باغ یا ذهنیت آن را در خود بازنمایش داده اند و این بازنمایش از اکلبدی ترین و کاربرید ترین صورت های هنری مانند قالی و فرش بافی تا ذهنی ترین و خیالی ترین آوای موسیقایی تجلی یافته است.

کلمات کلیدی:

باغ ایرانی، معماری، فرش، هنرهای ایرانی، باغسازی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/266513>

